

Dvakrát - Vlasta Redl

1. Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán,
musel si přeci všimnout, že jsem tu sám,
dvakrát se uklonil, dvakrát poděko-val,
skupina spustila 'Andulko Šafáři-vá'.
2. Ach, to je muzika, až se mi srdce sví-rá,
ještě že na Nelson dvakrát se neumí-rá,
od stolu vstávají ti, co tu nejsou sa-mi,
proč stojíš u mě, dívenko s květi-nami.
3. Holky rty špulí na stébla v citroko-lách,
všechny jsou v stejném - copánky, mašle, vo-lán,
všechny si naráz dávají hádat z dla-ně,
ta, co je nejbliž, vypadá odhodla-ně.

R: A tak provlé-kám skrz to hlu-ché,
velblouda i jehlu u-chem,
to jsem netušil, že je to tak
náramně jednodu-ché-é.

4. To je ta pravá chvíle pro autogra-my,
plaše se sklání a voní fialka-mi,
raději mi jděte z očí, tajemná Eurydi-ko,
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko.

5. Samoto, samoto, laskavá domovi-no,
syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát ví-no,
ať ještě chvíli je všechno tak hezky su-dé,
ať se smím loudat pár kroků za osudem.

R: A ona ať oči klo-pí,

G7 C C7
ať se v těch hlubinách neuto-pím,
F (F/D#)
kéž bych tak neviděl, neslyšel,
D7 G7
co nikdy, nikdy nepocho-pím.

C F G C
6. Ještě se třpytí jak slza na kame-ni,
F G C
a už tu není, zmizela bez louče-ní,
F G C
ani ten v černém dvakrát si neví ra-dy,
F G C
pán si přál platit, zvlášť nebo dohroma-dy?